Svensk Ishockeys
Nationella principer för att optimera spelarutbildningen upp till och med U16

Bakgrund

På förbundsmötet 2019 beslutades att ta fram Nationella principer för att optimera spelarutbildningen. Syftet med dessa principer är att möjliggöra för att ”så många som möjligt ska vilja fortsätta spela ishockey så länge som möjligt – och för de som har den ambitionen, ges chansen att bli så bra som möjligt”.

I direktivet till uppdraget som klubbades av Förbundsstyrelsen 20191022 står följande när det gäller uppdragets genomförande: Färdigställa arbetet kring anpassade spelformer och säkra att vi utifrån det arbetet tar fram ett nationellt regelverk och tävlingsbestämmelser för hur ishockey ska spelas i yngre åldrar för att främja spelarnas glädje, lärande och utveckling.

Samt att vi tar fram nationella principer för hur spelarutbildningen ser ut åren innan gymnasieskolan och att detta inkluderar förberedelser och genomförande av distriktslagsverksamheten. Under processens gång har det även blivit uppenbart att även andras, så kallade privata aktörers, verksamhet har en påverkan på föreningars arbete med spelautbildning.

Uppdraget

Uppdraget var att ta fram ”Nationella principer för att optimera spelarutbildningen”.

En **princip** är i detta sammanhang att se på som något någon eftersträvar att följa. Det är alltså inte en lag eller en regel, utan helt enkelt en princip att ha med sig in i beslutfattande och vägval för individer, IF, SDF och SIF. Principerna grundar sig på den bästa tillgängliga kunskap och erfarenhet vi har just nu i syfte att möjliggöra för så många som möjligt att fortsätta spela ishockey så länge som möjligt – och för de som har den ambitionen, ges chansen att bli så bra som möjligt.

En **nationell** princip innebär i detta sammanhang att varje princip ska vara applicerbar och eftersträvansvärd i hela landet. Det innebär att det inte går att bli för detaljerad, utan lokala och regionala tolkningar behöver kunna göras utifrån den objektiva verklighet som råder.

Att **optimera** något innebär att finna den bästa, ”optimala”, lösningen på ett problem eller utmaning utifrån de förutsättningar som finns.

”Så många som möjligt ska vilja fortsätta spela ishockey så länge som möjligt – och för de som har den ambitionen, ges chansen att bli så bra som möjligt”

Teoretiska resonemang

För att sätta detta dokument och syftet med de Nationella principerna i perspektiv så följer här en text som förvisso behandlar idrott generellt men som innehåller delar som vi inom svensk ishockey oundvikligen bör ta hänsyn till såväl när vi bedriver verksamhet som när vi utformar nationella principer för densamma.

Idrottens indelning

”Enligt RF:s stadgar delas idrotten in efter ålder och ambitionsnivå. Det finns dock stora problem med att se på en sådan indelning som permanent. Ålder kan mätas som kronologisk ålder, det vill säga det antal år och månader individen levt, och som biologisk ålder, vilket i stället motsvarar den mognad som individen uppnått. Skillnaden mellan dessa båda begrepp kan vara stor. Vid sidan om kronologisk och biologisk ålder finns också en social dimension. De flesta av oss trivs bäst bland vänner och bekanta och därmed vill förstås också barn idrotta med de som de normalt umgås med. De flesta som på något sätt engagerat sig i mänsklig utveckling vet att den sällan följer en rät linje. Snarare går utvecklingen ibland i en rasande takt för att strax därefter närmast stanna av. Ibland möter vi hinder som tycks oövervinnliga och däremellan tycks utmaningarna bara finnas där för att vi ska få testa vår förmåga. Vår ambition följer inte sällan dessa toppar och dalar och den hänger vanligtvis väldigt nära ihop med motivation.

Mot bakgrund av detta resonemang är det av yttersta vikt att undvika automatisk indelning eller gruppering efter födelseår eller ambitionsnivå. I stället bör indelning av barn och ungdomar, som ofta måste göras av rent praktiska skäl, göras så att den kan justeras beroende på omständigheter. I detta bör barnen få vara delaktiga och ambitionen måste vara att göra eventuell indelning utifrån vad som bedöms vara varje barns bästa. Här är det också lämpligt att fundera över tävlingens roll i barns idrottande. Några tycker om att mäta sig med sina kamrater, andra älskar att bara träna och vara del i en grupp.

Ålder

Grundtanken med att gruppera individer i åldersgrupper efter födelseår (kronologisk ålder) bygger på idén om att utvecklingsnivå och utvecklingstakt är ungefär densamma hos individer i samma åldersgrupp. Denna grundtanke tillämpas som de flesta vet till exempel inom skolan där barn av samma ålder placeras i samma årskurs. Allt talar dock för att utveckling är mer komplext än så, särskilt inom idrotten (Fahlström, Glemne, & Linnér, 2016). Varje barn är unikt och varje individs utveckling är svår att förutse. Detta måste en framgångsrik utvecklingsmodell kunna ta hänsyn till. I en grupp med deltagare som är födda samma år kan graden av fysisk, kognitiv, social och emotionell mognad variera avsevärt. Att dela in barn och unga efter födelseår förutsätter därför tränares och tävlingssystems förståelse och flexibilitet för detta, då den biologiska åldern (barnets mognadsålder) hos exempelvis en grupp tolvåringar kan variera mellan 10 och 14 år.

Ambitionsnivå

Vad det gäller barn och ungas förväntningar på-, och ambitioner med, sitt idrottande varierar de ofta över tid och behöver så få göra. Varje barn och ungdom behöver ha möjligheten att upptäcka nya drivkrafter och mål men också ha rätten att inte kunna eller vilja formulera några idrottsliga mål alls. Det finns en risk att indelning efter ambitionsnivå i praktiken innebär att vuxna tar på sig rollen att dela in barn och unga efter uppskattad potential att bli en framtida elitidrottare. Förutom att det är mycket svårt att förutse vilka barn och ungdomar som blir framtidens idrottsstjärnor så är det inte de vuxnas roll att avgöra vilka av alla barn och unga som ska ges förutsättningar för framgångsrik idrottsutveckling. Många idrotter inom RF har i stället, i sina tävlingsstrukturer, numera utgått från att individen ibland ska få utmaningar över sin nuvarande förmåga, emellanåt också under sin nuvarande kapacitet och den största delen av tiden i paritet med sin utvecklingsnivå. Teorin bakom detta handlar om att skapa bästa möjliga motivationsmiljö för idrottaren. Trots ovanstående vetskap sker så kallad selektering i olika idrotter, i föreningars och i förbunds verksamhet. Just selektering är troligtvis vanligare i lagidrotter än i individuella idrotter men även i de senare kan en indelning i träningsgrupper med olika träningsmängd och därmed ambitionsnivå utgöra en form av selektering. Denna selektering är snarast att betrakta som ett affärsmässigt beslut

eftersom verkligheten i de allra flesta fall innebär att resurserna i form av pengar, tränarstöd, träningsytor, tid, utrustning med mera, är begränsade. X resurser räcker till att bereda Y personer den satsning som behövs för att en förenings mål ska nås. Detta är en fråga dels för föreningen och föreningens medlemmar att diskutera hur man vill att verksamheten ska bedrivas, dels för idrottaren och dennes föräldrar avseende vilken verksamhet man vill vara delaktig i. Föreningens verksamhet styrs alltid ytterst av medlemmarna genom beslut som fattas på föreningens årsmöte. Föreningar och förbund bör se över sina eventuella selektionsprocesser och försök till talangidentifiering under uppväxtåren. Även i de fall uttagningar inte innebär en direkt utslagning av barn och ungdomar tenderar de uttagna att få mer uppmärksamhet och resurser, den så kallade Matteuseffekten. Sammantaget får uttagna då bättre förutsättningar kring sin träning och utveckling vilket tenderar att öka glappet ytterligare till de som inte blivit uttagna. Den typen av idrottsliga system bidrar inte bara till en skev fördelning av förutsättningar utan också till ökad stress kring att prestera, till splittrade gemenskaper och till att underminera den inre motivationen hos många barn och unga i alltför tidig ålder. Med andra ord finns en uppenbar risk för vad en idrott kallar ”talangfällan” där den som identifierats drabbas av de negativa konsekvenser som det kan medföra, till exempel en överdriven tro på den egna förmågan, och den som inte identifierats ger upp i tron att det redan är kört. En viktig period för många idrottande barn är tiden inför och under gymnasieåren. Här sker en selektion när det gäller antagning till möjligheten att kombinera idrott och studier i gymnasieskolan. Hur denna selektion görs är av största vikt både för idrotten och för barnens fortsatta idrottande. Barn och ungdomar bör ges stora möjligheter att själva påverka sitt idrottsdeltagande och därmed sin idrottsliga utveckling. Den som vill idrotta mycket, och gärna allsidigt med inslag av flera idrotter, bör beredas möjligheten att göra så. Den som också vill göra annat bör ges utrymme att också odla andra intressen. Någon gång i ungdomsåren behöver en del av de som, fortfarande eller för första gången, bär en dröm om att ägna sig åt elitidrott få tillräckligt med kunskap om vad det innebär att göra en satsning mot framtida seniorelit inom den aktuella idrotten och därefter prova sina vingar för att se om de bär. Inom flera idrotter visar dock erfarenheten likväl som forskningen att det är möjligt att påbörja en framgångsrik elitsatsning senare än många tror. Inom barn- och ungdomsidrott finns ingen elitidrott. Prestationsförbättring och goda tävlingsresultat är vägledande inom elitidrotten och denna har ingen åldersindelning. Därmed bedrivs elitidrott företrädesvis av vuxna människor. Exempel finns dock på barn som via sin prestation nått elitnivå inom landet eller till och med internationellt. Det finns också ett antal idrotter där mängden träning redan i unga år behöver vara omfattande för att individen i framtiden ska kunna nå elitidrottsnivån. Det är vårdnadshavaren som bär ansvaret för om idrottaren ska ingå i sådan verksamhet och medlemmarna i föreningen som bestämmer om verksamheten ska finnas samt hur den ska bedrivas. En elitsatsning, enligt RF:s definition, innehåller krävande, specialiserad och organiserad idrottsverksamhet med uttalade prestations- och resultatmål. Att träna mycket är inte farligt men att träna fel, och för ensidigt, kan få onödiga konsekvenser.”

Dokumentets struktur

I dokumentet hittar vi 18 nationella principer fördelade inom 6 områden. Dessa är:

MATCHSPEL

TRÄNING

ÖVERGÅNGAR

SELEKTION/TOPPNING

DISTRIKTENS VERKSAMHET

PRIVATA AKTÖRERS VERKSAMHETER

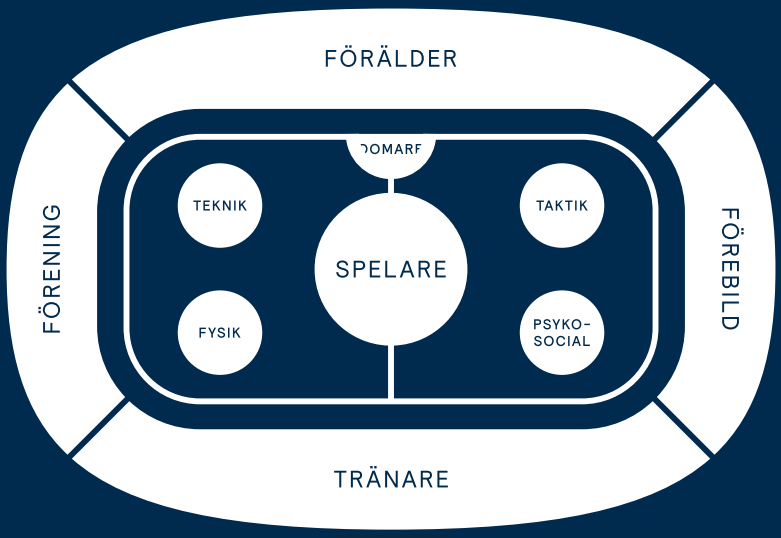
Principerna grundar sig i sin tur de fyra principer som bygger Hemmaplansmodellen. Det vill säga:

1. SÄTT MÄNNISKAN I FOKUS

2. GE ALLA EN CHANS ATT UTVECKLAS

3. ANPASSA TRÄNING OCH MATCH EFTER MÅLGRUPPEN

4. BEDRIV EN ALLSIDIG TRÄNING

Hemmaplansmodellen

Princip:	*Innebär:*
1. Sätt människan i fokus	Att vi har en förståelse för och ett agerande i vardagen som har utgångspunkten att det är människor som spelar ishockey. Individerna vi möter är alla olika och de är så mycket mer än ishockeyspelare.
2. Ge alla en chans att utvecklas	Att alla, oavsett sin bakgrund och sina ambitioner och färdigheter för stunden ges chansen att utvecklas inom ishockeyn. Att vi har spelarens långsiktiga utveckling för ögonen och gör det vi kan för att spelaren ska ges chansen att få spela ishockey så länge som möjligt.
3. Anpassa träning och match efter målgruppen	Att barn och ungdomar inte är små vuxenkopior och att vi med den vetskapen låter flickor och pojkar spela och träna ishockey på ett sätt som gynnar deras glädje, lärande och utveckling.
4. Bedriv en allsidig träning	Att vi säkerställer att barn och ungdomar inom ishockeyn får med sig en stor ryggsäck med motoriska färdigheter ut i livet. Den kommer att bidra till lusten att röra på sig genom livet i stort, en större förutsättning att hantera skaderisker och skador och den kommer att bidra till spelarens utveckling som ishockeyspelare.

Nationella principer för att optimera spelarutbildningen

MATCHSPEL

När vi anpassar ytor och spelregler efter barnens mognad skapar vi en situation som är mer lik ”riktig hockey” än när vi låter dem spela på fullstor plan. Egentligen kan vi säga att vi låter barnen spela hockey med deras bästa för ögonen, sett till både glädje, lärande och utveckling.

1.

Nationell princip #1
Allt matchspel från TKH – U12 ska spelas på anpassade ytor och med ett anpassat ramverk

Därför att:
Med spel på mindre ytor och med ett anpassat ramverk utbildar vi problemlösande och tekniskt skickliga ishockeyspelare på ett bättre sätt. Spelformerna gör också att vi bättre optimerar utvecklingen och utbildningen av unga spelare. Dessutom knyter alla områden i spelet an till spelförståelsen och här finns sannolikt också flera av lösningarna på hjärnskakningsproblemen då vi bättre kan förbereda spelarna för det fysiska spel som kommer senare i deras karriärer. Vi ser också att spelformerna kräver färre spelare per lag vilket gör att mindre föreningar, framförallt på mindre orter, fortsatt kan delta i seriespel samt att tillväxten inom flickishockeyn får bättre förutsättningar att gro.

Så att:
Spelarna upplever att de utvecklas och upplever glädje i samband med sitt ishockeyutövande. Det i sin tur ökar förutsättningarna för att fler spelare fortsätter och ger sig själva chansen att bli så bra som möjligt.

2.

Nationell princip #2
Allt matchspel från U13 – U15 ska spelas med anpassade spelregler

Därför att:
Det finns ingen anledning att för tidigt börja spela med spelregler som är formade för vuxna. Matchspelet i dessa åldrar ska ha till syfte att i första hand utbilda och utveckla spelarna. För att vi ska kunna göra det på ett optimalt sätt är det viktigt att spelreglerna är anpassade och stimulerar till det lärande vi vill se.

Så att:
Spelreglerna gynnar och förstärker det lärande och utbildningsmoment som svensk ishockey strävar efter i dessa åldrar. Det leder i sin tur att vi får spelare som fortsatt upplever att de utvecklas och att de som har den ambitionen kommer bättre förberedda till spel på juniornivå.

3.

Nationell princip #3
Matchen ska, precis som träningen, vara en naturlig del av spelarnas utbildning och lärprocess

Därför att:
Alla spelare behöver, utöver att träna, även spela matcher som en del av sin utbildning för att kunna lära sig hantera situationer och miljöer som är unika för matchen. Matchen ska i unga år inte vara en examen eller en belöning för spelare med hög träningsnärvaro eller för de som ligger långt fram i sin utveckling.

Så att:
Alla spelare, oavsett ambitionsnivå eller färdigheter för stunden, får utbildning med hjälp av matchspel som en naturlig del av sin utveckling

TRÄNING

Vi vet att lärande måste få ta tid och att lärprocessen ser olika ut för olika individer, så ha inte för bråttom med att gå in och korrigera och instruera kring det spelaren gör på träning, lärandet måste få ta tid.

Uppmuntra och förstärk ansträngningen och inte bara resultatet. Ge positiv förstärkning på önskvärda beteenden. Då kommer barnen att vilja göra mer av det samtidigt som de får en ökad känsla av kompetens därmed bättre motivation.

Nationell princip #4
Balansen mellan antalet träningar och matcher ska vara sådan att antalet matcher per spelare inte går ut över spelarens möjlighet till träning och utveckling

Därför att:
Även om matchen är ett bra lärtillfälle så är det träning som lägger grunden för spelarens utveckling. Samtidigt får inte antalet organiserade träningar vara så många att det går ut över individens möjligheter till vila och återhämtning, till deltagande i andra idrotter samt till oorganiserat idrottande. Sen är det är inte farligt att träna mycket så länge det är individens egen vilja som styr, att träningen är allsidig och varierande och att spelarna får tillräckligt med vila och återhämtning.

Så att:
Spelarna stimuleras och ges chansen att lägga tid på att träna, dels för att tåla träning längre upp i åldern och för att få tid till oorganiserad träning på eget initiativ på egen hand eller tillsammans med kompisar.

5.

Nationell princip #5
All träning ska präglas av en hög aktivitetsgrad

Därför att:
Den organiserade tiden till träning är begränsad och ska inte ägnas åt för mycket stillastående i köer, tränarinstruktion eller sitta på bänken i väntan på nästa byte. Spelare utvecklas såväl tekniskt, taktiskt, fysiskt och psykologiskt när de får vara aktiva och göra mängder av aktioner under ett träningspass.

Så att:
Varje spelare ges möjligheten till glädje, utveckling och lärande vid varje enskilt träningstillfälle.

6.

Nationell princip #6
All träning ska ha sin utgångspunkt i att individen lär bäst när hen får spela spelet för att lära

Därför att:
Att i unga år under träning få spela mycket på mindre ytor med så kallade pedagogiska regler gör att spelarna får upptäcka spelet och samtidigt träna på de moment som ingår – allt från skridskoåkning, puckbehandling, skott och passningar, till spelförståelse, lagspel och beslutsfattande på isen. I takt med stigande ålder kan mer tid läggas på detaljer och mer systematisk medveten träning utifrån varje individs behov.

Så att:
Vi ger spelarna förutsättningar att upptäcka spelet och utveckla sina färdigheter genom att spelaren utmanas i att vara kreativ, får tänka efter och får fatta beslut på egen hand i syfte att optimera lärandet.

ÖVERGÅNGAR

Vi, såväl förbund som föreningar, är en del av samma ekosystem inom barn- och ungdomsishockeyn. Vi tillsammans måste agera så att varje enskild spelare ges möjligheten att fortsätta spela ishockey, inte bara de som för tillfället kommit längst i sin utveckling. Det måste vi förstå och agera sunt utifrån. Det innebär till exempel att den förståelsen bör finnas med i beslut kring övergångsregler inom respektive SDF. En risk när inte förståelsen för tanken med ekosystem finns med i besluten är att några få föreningar ”plockar” de för stunden bästa spelarna inom en årskull. Detta får ofta till konsekvens att det blir för få spelare kvar i de lag som brandskattas och de spelare som petas i de värvade laget slutar. Vi vet också att spelare som petas sällan går vidare till annan förening. Samtidigt är det viktigt att se till det enskilda barnets bästa vid hanteringen av övergångsärenden, det gemensamma målet ska vara att spelaren ges möjligheten att fortsatt spela ishockey.

7.

Nationell princip #7
Spelare på U16-nivå och under ska inte aktivt värvas av annan förening

Därför att:
Samtliga spelare i en årskull och inom ett SDF är en del av samma ekosystem och börjar någon enskild förening eller enskild ledare agera genom att aktivt värva så sätts detta system i gungning och vi riskerar att tappa många spelare.

Bäst för alla på lång sikt är att samtliga föreningar fokuserar på att utveckla sin miljö så att spelare och föräldrar kan känna sig lugna att den spelarutbildning som erbjuds är av högsta kvalitet.

Så att:
Vi tillsammans skapar ett motivationsklimat i svensk ishockey som är sunt och långsiktigt så att vi behåller så många som möjligt så länge som möjligt och ger bästa möjlighet i samtliga föreningar för de spelare som har den ambitionen, att bli så bra som möjligt.

Nationell princip #8
Föreningar ska aktivt sträva efter att utvecklas så att spelare vill, kan och får stanna kvar i sin nuvarande förening

Därför att:
Om en förening över tid ska kunna utveckla sin verksamhet mot en riktigt bra utvecklingsmiljö så behöver de behålla sina spelare och inte bli av med ett antal inför varje säsong. Ur ett individperspektiv vet vi dessutom att den sociala dimensionen, att känna tillhörighet i ett lag, spelar i viktig roll för individens trivsel och motivation som i sin tur påverkar viljan att fortsätta spela.

Så att:
Vi över tid får fler föreningar som kan erbjuda en högkvalitativ utvecklingsmiljö.

Nationell princip #9
Vid övergång ska såväl mottagande som lämnande förening vara överens om övergången

Därför att:
I första hand har IF att förhålla sig till principerna #7 & #8 i denna fråga om övergångar. Vi bör dock vara medvetna om att det ibland finns omständigheter som gör att en övergång är det bästa för den enskilda spelaren. Det kan handla om att familjen flyttat eller att spelaren av andra skäl inte bör vara kvar i sin förening. Det är då av största vikt att båda parter här värnar det enskilda barnets bästa och jobbar för att i samförstånd underlätta en sådan övergång.

Så att:
Den individ det berör ges möjligheten att få fortsätta spela ishockey.

SELEKTERING/TOPPNING

Att välja ut de för stunden bästa spelarna vid ett visst tillfälle är en del av ishockeyns kärnlogik. Det kommer vi alltid att göra. Däremot finns det ingen anledning att göra detta i för unga åldrar. Det första steget in i den elitförberedande verksamheten sker när spelarna är U15-spelare, dvs inför TV-pucken och NIU-intag. Innan dess är det bättre att fokusera på att utveckla miljön där spelarna utvecklas. En vanlig föreställning är att de spelare i sin årskull som för stunden är bäst ska spela med en äldre årskull. Det behöver inte vara det bästa för den enskilde spelaren. Samtidigt kan det finnas tillfällen när det är det bästa för den spelarens utveckling, då handlar det om att hen även i den äldre årskullen ligger i framkant i jämförelse med de andra.

För att veta vad vi pratar om när vi pratar om begreppen nedan så är det helt avgörande att vi har samma innebörd i dessa begrepp. Detta är vad vi menar:

Selektering

Att välja ut de för tillfället bästa, eller de som i framtiden bedöms bli de bästa, till matcher, läger, lag eller träningsgrupper.

Toppning

En form av selektering som innebär att de bästa vid ett givet tillfälle får en eller flera av följande fördelar i matchsammanhang: en given plats i laget, mer speltid, spel i kritiska lägen eller mer speltid i av de aktiva betraktat en attraktivare position i laget.

Nivågruppering

Då lag eller träningsgrupper delas utifrån färdighets- och kunskapsnivå och permanentas över en längre tid.

Elitverksamhet

En ishockeyspelare på elitnivå tävlar mot andra vuxna på elitnivå. Elitidrott är i detta sammanhang en slutprodukt och existerar inte i barn- och ungdomsishockeyn.

Elitförberedande verksamhet

En bra bedriven barn- och ungdomsverksamhet från TKH – U15 är i sig förberedande för en framtida karriär inom elitishockeyn. Inom svensk ishockey har vi dessutom i vissa föreningsmiljöer en tillspetsad elitförberedande verksamhet från U16 till J20-nivå.

10.

Nationell princip #10
Alla spelare, oavsett ambition eller färdigheter för stunden, har rätt till en bra och nivåanpassad spelarutbildning

Därför att:
I varje lag har vi spelare som är på olika nivåer i sin utveckling. Det kan bero på saker som när på året du är född, om du är tidig eller sen i din biologiska utveckling eller helt enkelt på hur mycket ishockey du tränat och spelat. Det gör att när vi närmar oss pubertetsåren så är det inte ovanligt att det skiljer väldigt mycket i vad spelaren besitter för färdigheter. För att optimera varje individs utveckling så ska de utmaningar som spelaren ställs inför till största delen anpassas till spelarens nuvarande färdighetsnivå och mognad samtidigt som individen ibland ska få utmaningar över sin nuvarande förmåga och ibland även under sin nuvarande kapacitet.

Så att:
Varje enskild spelare ges möjligheten att få utvecklas i sin takt med spelarens långsiktiga utveckling i fokus.

11.

Nationell princip #11
Permanent nivågruppering ska inte förekomma på U15-nivå och därunder

Därför att:
Att göra permanenta nivåindelningar baserade på spelarnas färdigheter är direkt dumt. Dels är risken uppenbar att det skapar en resultatorienterad miljö där man måste vara duktig tidigt, i stället för en miljö som fokuserar på individens långsiktiga utveckling. Dels tenderar man att dela in gruppen baserat på deras fysiska och biologiska mognad.

Så att:
Varje enskild spelare ges möjligheten att få utvecklas i sin takt med spelarens långsiktiga utveckling i fokus.

12.

Nationell princip #12
Toppning ska inte förekomma på U15-nivå och därunder

Därför att:
Tränare ska inte manipulera matchutgången genom att toppa laget för att göra kortsiktiga resultatmässiga framgångar. Som tränare ska du ha spelarnas långsiktiga utveckling för ögonen och skapa ett klimat i gruppen där alla spelare gör allt de kan för att tävla och vinna varje enskild kamp och match.

Så att:
Vi får fler spelare som lär sig att ta ansvar för både sin och lagets prestation och inte litar blint på att någon annan ska lösa det.

DISTRIKTSLAGSVERKSAMHET/ DISTRIKTENS SPELARUTBILDNINGS-VERKSAMHET

Turneringen TV-pucken är för svensk ishockey viktig ur många perspektiv. Den är starten på Svenska Ishockeyförbundets talangutvecklingsprogram och att få representera sitt distrikt blir för många spelare ett minne för livet. Vi ska dock komma ihåg att den endast är en turnering över ett fåtal dagar i en spelares karriär och att det är de spelare som kommit längst i sin utveckling vid 15-års ålder när turneringen ska spelas som blir uttagna. Vi vet att vi har en genomsnittlig fördelning på pojksidan på ca 70% av spelarna födda första halvåret och 30% födda andra halvåret. Det beror på att ett flertal spelare, som sannolikt har stor potential, ännu inte hunnit komma så pass långt i sin utveckling att de tar en plats. Det säger väldigt lite om deras framtida potential och utvecklingskurva. Därför är det viktigt att vi säkrar upp att inte TV-pucken stänger några dörrar till en ishockeykarriär på elitnivå för de spelare som inte kommer med. Av den anledningen är det viktigt att vi skiljer på syftet med själva TV-puckturnering och den distriktsverksamhet som sker innan och efter själva turneringen.

13.

Nationell princip #13
Syftet med förberedande läger, matcher och träningar inför TV-pucken ska ha spelarnas utbildning och utveckling i fokus. Distrikten har i möjligaste mån samtida samlingshelger inom regionen och har ett gemensamt koncept kring spelarutbildning att förhålla sig till

Därför att:
TV-pucken ska inte stänga några dörrar för spelare som har en långsammare utvecklingskurva och därför är det viktigt att samtliga spelare i aktuell ålderskull i respektive distrikt erbjuds möjligheter att få delta i spelarutbildande verksamhet av hög kvalitet. En verksamhet som är kvalitetssäkrad och som bidrar till att på bred front inom svensk ishockey utbilda spelare inom områden som bedöms vara prioriterade. Det kan ske innan och efter själva TV-puckturneringen.

Så att:
Alla spelare som vill får ta del av en högkvalitativ spelarutbildning oavsett vilken miljö de har i sin hemmaförening.

14.

Nationell princip #14
Den slutgiltiga truppen till TV-pucken tas ut tidigast 4 veckor innan turneringsstart och ska inte innehålla underåriga spelare (på flicksidan U16-U15-spelare, på pojksidan U16-spelare)

Därför att:
Tiden fram till turneringsstart ska främst präglas av fokus på spelarutbildning och inte vara en tid där distrikten spelar ihop ett lag för att skaffa sig framtida fördelar under turneringen. Trupperna ska inte innehålla underåriga spelare som tas med på bekostnad av de som tillhör rätt ålderskull. Om tillräckligt antal spelare inte finns att tillgå inom distrikten kan dispens sökas.

Så att:
TV-puckturneringen inte blir en händelse som präglar en spelares hela tillvaro under en alltför lång tid innan själva turneringen, utan mer kan ses som en turnering av många för den enskilde spelaren.

15.

Nationell princip #15
Uppdraget som huvudtränare i distriktslag ges endast till tränare som med BU2 behörighet och som deltar på de av SIF initierade TV-pucktränarutbildningarna

Därför att:
Det krävs en viss utbildningsnivå hos huvudtränare i distriktslagen då deras sätt att vara är en helt avgörande faktor för vilka avtryck TV-puck-turneringen kommer att göra hos respektive spelare. För att på ett betryggande sätt kunna göra ett bra jobb med att kunna träna och leda ungdomar i denna ålder krävs en särskild kunskap och kompetens vilket gör att även om en tränare har en högre utbildning inom junior- och seniorishockeyn så behöver tränaren också kunna uppvisa att hen har genomgått denna utbildning.

Så att:
Alla spelare som deltar i TV-pucken tar med sig positiva lärdomar in i nästa steg i sin utveckling som ishockeyspelare och människa.

PRIVATA AKTÖRERS VERKSAMHETER

Antalet privatägda aktörer som bedriver ishockeyverksamhet i någon form har ökat de senaste åren. Vi vet att många föreningar upplever att den verksamheten, beroende på när, var och hur den bedrivs, kan både komplettera (när den följer våra principer) som komplicera såväl föreningars verksamhet som en spelares utbildning och utveckling.

16.

Nationell princip #16
Spelare som vill delta i privata aktörers träningsverksamhet eller deras öppna läger gör det då verksamheten inte konkurrerar eller på annat sätt av föreningen bedöms störa den ordinarie föreningsverksamheten

Därför att:
Majoriteten av tiden i en spelares karriär är i föreningsregi. Det är där grundutbildningen sker och för att den verksamheten ska kunna bedrivs med en långsiktighet för ögonen ska den prioriteras av spelarna under säsong. Sen kan andra aktörer som bedriver ishockeyverksamhet vara ett komplement för den enskilde spelare i hens utbildning.

Så att:
Vi tillsammans i svensk ishockey bidrar till att skapa möjligheter för spelare att, utifrån sin ambitionsnivå, utvecklas för att nå sin fulla potential.

17.

Nationell princip #17
Ledare och tränare som är engagerade i den ideella verksamheten inom svensk ishockey bör inte engagera sig med privata aktörer som inte följer vår värdegrund och våra principer

Därför att:
Ledare och tränare är stora förebilder för de aktiva. En ledare och tränare har en avgörande roll för hur spelarnas intresse och motivation till att spela ishockey utvecklas. En roll som förebild är med andra ord oerhört viktig, därför är det av stor vikt att låta ord och handling gå i linje. Särskilt när det gäller värdegrund och principer.

Så att:
Vi tillsammans i svensk ishockey stärker vår trovärdighet för ett livslångt intresse för ishockeyn.

18.

Nationell princip #18
Spelare som vill delta i andra (icke SIF-anslutna) aktörers selekterande match- & turneringsverksamhet kan göra det genom att söka och beviljas tillstånd för deltagande i enlighet med kap.2 §5 i SIF's stadgar

Därför att:
Svensk ishockey har enats om en gemensam utvecklingsmodell där vi är överens om att vi inte selekterar barn utifrån de för tillfället bästa, eller de som i framtiden bedöms bli de bästa, till matcher eller turneringsspel.

I den mån föräldrar väljer att anmäla sitt barn till match- eller turneringsspel i eller utanför Sveriges gränser där hen representerar en aktör som inte är medlem i SIF skall tillstånd sökas hos SIF som gör en bedömning om detta skall godkännas eller ej.

Så att:
Deltagande i selekterad verksamhet för barn upp till och med U16-nivå görs utifrån en samlad bedömning där det enskilda barnets bästa står i fokus.

SVENSKA ISHOCKEYFÖRBUNDET